

Sant Vicenç del Castell

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Castellbisbal. Parc del Castell s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Des del nucli urbà de Castellbisbal, cal adreçar-se al Passeig de l'ermita. Al final del passeig.

Coordenades:

Latitud: 41.47395
Longitud: 1.9737
UTM Est (X): 414307
UTM Nord (Y): 4591880

Classificació

Número de fitxa 08054-35
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 3730-I
Número inventari IPA núm. 27360
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religió
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. C/ d'Armenteres, 35. 08980 Sant Feliu de Llobregat
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 07/07/2011 - 02:00

Descripció

Capella situada al cim del Turó de les Garses, presidint la imatge de la vila de Castellbisbal des del riu Llobregat. Es tracta d'un edifici de planta rectangular amb absis poligonal i estructurat en una sola nau. Es tracta d'una construcció feta en mur de paredat irregular, arrebossada posteriorment amb morter de calç i pintada en clor blanc, tot i que presenta una degradació considerable d'aquesta protecció. La orientació de l'edifici es fa en sentit Est-Oest, amb la capçalera encarada a llevant. Aquesta orientació fa que part del mur nord es trobi parcialment encastat al pendent de la muntanya. La coberta és a dues vessants i com a altra obertura s'observa un ull de bou sobre la porta, a mitja alçada de la façana principal. Destaca també un campanar d'espadanya, situat seguint la línia de la façana principal de ponent. El portal d'accés està emmarcat per un arc rebaixat amb dovelles i brancals de pedra. Sobre ella s'ha escrit: "Les ruïnes del Castell Bisbal, fragments de la capella de Sant Vicenç, s'alcen damunt el serrat de les Garses, prop de la capella de Sant Vicenç del Castell que, documentada el 1035, és una construcció moderna.

Observacions:

Apareix inclòs als llistats del POUM com a edificis en sòl no urbanitzable amb el núm. B.01

Història

La historiografia tradicional ha relacionat aquesta església amb el Castell de Benviure. Inicialment fou l'Església Parroquial, categoria que va mantenir fins al segle XVI, moment en el qual fou inaugurada l'Església Parroquial al centre de la vila. Possiblement va caure en un progressiu abandonament. Es tenen notícies de que el 1637, Guillem Martell, mestre de cases de Terrassa va aixecar l'edifici actual sobre les restes de l'antiga església. Fou reedificada el 1771, moment al qual pertany possiblement l'edifici que actualment s'observa. El 21 de setembre de 1899 va haver-hi una forta tempesta i un dels llamps va caure a l'ermita del castell, ensorrant la teulada i deixant-la inservible per celebrar-hi missa. Va estar mesos en aquest estat ruïnós, fins que uns quants propietaris decidiren reedificar-la: van passar a fer una recapta sense èxit. Fins el 1903 no es van aconseguir prous diners per fer la rehabilitació. De les quatre-centes pessetes que va costar, el senyor Bofill, propietari de can Nicolau de Baix en va posar cent deu. MATEU (1991: 24) L'any 1962, per la vigília de Sant Vicenç, un altre llamp va causar-ne desperfectes i l'espadanya li fou afegida el 1964.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
MATEU MIRÓ J. (2007) Motius, persones, fets. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
MATEU MIRÓ J. (1987) Semblança de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
MATEU MIRÓ J. (1991) El meu poble. Ajuntament de Castellbisbal. RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

